

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 19 grudnia 2024 r.
osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania w sprawie
zakończonej
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 23 listopada 2015 r., sygn. II AKa 176/15
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łomży
z dnia 16 lipca 2015 r. sygn. akt II K 56/13
na podstawie art. 545 § 3 zd. pierwsze k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 lipca 2015 roku w sprawie o sygn. akt II K 56/13 Sąd Okręgowy w Łomży uznał oskarżanego B. B. w za winnego tego, że w okresie od 2 do 4 czerwca 2009 r. w Z., woj. [...] będąc uprzednio karanym i po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził K. J. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 306.786,32 zł, w ten sposób, że po uprzednim nakłonieniu go do zakupu samochodu i

wprowadzeniu w błąd co do tego, że odbierze od niego ten samochód i spowoduje jego umieszczenie w wypożyczalni samochodów celem osiągnięcia określonych zysków, spowodował, że K. J. K. zawarł w dniu 2 czerwca 2009 r. umowę kredytu nr [...] z Bank S.A. K. Oddział w J. na zakup samochodu marki [...] rok produkcji 2008 w kwocie łącznej 306.786,32 zł na co składa się cena zakupu pojazdu oraz koszt prowizji, ubezpieczenia i innych wydatków związanych z zakupem, po czym po rejestracji pojazdu w dniu 4 czerwca 2009 r. odebrał go od K. J. K. wraz z kompletem dokumentów i nie mając zamiaru wywiązania się z uzgodnień co do przeznaczenia pojazdu przywłaszczył go sobie, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na mocy art. 294 § k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności. B.B. został również uznany winnym tego, że zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go i wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączono orzeczone wobec oskarżonego B. B. jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzono mu karę łączną lat pozbawienia wolności. Na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego B. B. środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz K. J. K. kwoty 5.000 złotych oraz obowiązku naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz J. K. kwoty 40.000 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego o wznowienie wskazanego postępowania sądowego jest oczywiście bezzasadny, co skutkuje rozstrzygnięciem o odmowie jego przyjęcia bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Wznowienie postępowania jest instytucją prawną należącą do kategorii nadzwyczajnych środków zaskarżenia. Wznowienie postępowania może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia

prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k.

Zgodnie z treścią przepisu art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku niepo pochodzącego od adwokata, radcy prawnego, radcy Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że pismo skazanego nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania. Autor pisma wskazuje, że posiada materiał dowodowy uzasadniający wznowienie postępowania, który przedstawi, gdy opuści Zakład Karny. Z treści pisma, jak i protokołu przesłuchania wynika, iż dotyczą one okoliczności świadczących o możliwości popełnienia przestępstwa.

Wznowienie zaś postępowania na podstawie art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., tj. popełnienia przestępstwa w związku z pierwotnym postępowaniem i wymaga ustalenia tej okoliczności prawomocnym wyrokiem skazującym lub orzeczeniem stwierdzającym niemożność wydania wyroku skazującego.

Mając powyższe okoliczności na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

ł.n

[a.ł]